

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 4. Quid super Pelagianorum & Semipelagianorum erroribus edixerit Cœlestinus Papa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

humilitatem oportere dici, nos habere peccatum, non quia verè
ira est.

Item. Qui dixerint, in Oratione Dominica ideo dicere sanctos
(Dimitte nobis debita nostra) ut non pro seipsis hoc dicant,
quia non est eis iam necessaria ista petitio, sed pro alijs, qui sunt in
populo suo peccatores.

Hos autem canones ad Zosimum Papam à Patribus
Conc. transmissos, & ab ipso approbatos, & confirmatos
fuisse testatur S. Prosper in Chronico ad annum 419. his
verbis, Concilio apud Carthaginem habito 214. Episcoporum ad
Papam Zosimum Synodalia decreta perlata sunt, quibus pro-
batu, per totum mundum hæresis Pelagiana damnata est.

§. IV.

Quid super Pelagianorum, & Semipelagianorum erroribus edixerit Celestinus Papa.

UM igitur Pelagiana hæresis toties proscripta, & dam-
nata, iam ubique ferè extincta esset, nihilominus
aliquot post annis in vrbe Massiliensi alijsque dein-
de Galliarum partibus, noui rursus errores circa gratiam ex-
orti sunt; quorum auctores licet à Pelagio recederent,
diuinæ gratiæ necessitatem admittentes; quia tamen non
satis ad fidei veritatem accederent, ipsamque gratiam di-
cerent non purè gratis dari, sed intuitu alicuius bonæ
dispositionis v. g. boni alicuius desiderij, aut conatus
ipsius voluntatis, ex solis arbitrij viribus eliciti, ideo
hæretici habiti sunt, dictique Semipelagiani.

Cumque illi præsertim S. Augustini tunc defuncti do-
ctrinam de gratia, & libero arbitrio impererent, multa
in illum inuidiosissimè criminantes, SS. Prosper & Hila-
rius tanti viri memoriam tam indignè vellicari non fe-
rentes, Cœlestinum Papam adierunt, egeruntque cum
illo, ut & Massiliensium frænaret audaciam, & S. August.
doctrinam ab illorum calumnijs vindicaret; quod Cœ-
lestinus eorum votis annuens, & Ecclesiæ paci providere
cupiens,

Q2

cupiens,

cupiens, præstitit in epist. decretali, quæ incipit (Apostolici verba præcepti) quam ad Episcopos Galliæ transmissit, in qua increpatis Massiliensibus, & collaudato S. Augustino, ea ex eius doctrina colligit, quæ à prædecessoribus suis probata, & definita, ab omnibus recipi, & fidei cath. credi deberent: sic igitur loquitur.

Necessarium fuit, diligenter inquirere, quid rectores Romane Ecclesie de hæresi (Pelagiana scilicet) qua temporibus eorum exorta fuerat, iudicauerint, & contra nocentissimos liberi arbitrij defensores, quid de gratia Dei sentiendum esse censuerint, ut ut etiam Africanorum Conciliorum quo sitam sententias iungere remus, quas utique suas fecerunt Apostolici antistites cum præbarunt: ut ergo plenius, qui in aliquo dubitant, instruantur, constitutiones sanctorum Patrum compendio manifestemus in diculo. Quod si quis non nimium est contentiosus, agnoscat, omnium disputationum connexionem ex hac subditarum auctoritatum breuitate pendere, nullamq; sibi contradictionis supererogationem, si cum catholicis credat & dicat.

In præuacatione Adæ, omnes homines naturalem possibilitatem & innocentiam perdidisse, & neminem de profundo illius inuina per liberum arbitrium posse consergere, nisi eum gratia Domini miserentis erexerit.

Neminem esse per semetipsum bonum, nisi participationem sui illi donet, qui solus est bonus.

Neminem etiam baptismatis gratia renouatum, idoneum esse ad superandam diaboli insidiam, & ad euincendas carnis concupiscentias, nisi per quotidianum Dei adiutorium, perseverantiam bonæ conuersationis acceperit.

Quod nemo nisi per gratiam, libero benè utatur arbitrio.

Quod omnia studia, & omnia opera, ac merita Sanctorum ad Dei gloriam, laudemq; referenda sint; quia nemo aliunde placet, nisi ex eo, quod ipse donauerit.

Quod ita Deus in cordibus hominum, atque in ipso libero operetur arbitrio, ut sancta cogitatio, pium consilium, omniuique motus bonæ voluntatis ex Deo sit; quia per illum aliquid boni possumus, sine quo nihil possumus.

Idem etiam quod intra Carthagi. ensis Synodi decreta constitutum

tutum est, quasi proprium Apostolica Sedis amplectimur, quod scilicet 3. capitulo definitum est, ut quicumque dixerit gratiam Dei, qua iustificamur per Iesum Christum Dominum nostrum, ad solam remissionem peccatorum valere, qua iam commissa sunt, non etiam ad adiutorium, ut non committantur, anathema sit. Adiungit demum ea, quae capitulo seu canone 4. & 5. eiusdem Conc. Carthag. definita, & à vobis supra relata sunt; ac denique sic concludit.

Huic ergo Ecclesiasticæ regulæ, & ex divina sumptis auctoritate documentis, ita adiuuante Domino confortati sumus, ut omnino bonorum affectuum atque operum, & omnium studiorum, omniumque virtutum, quibus ab initio fidei ad Deum tenditur, Deum fateamur authorem: & non dubitemus, ab ipsius gratia omnia hominis merita præueniri, per quem fit, ut aliquid boni & velle incipiamus & facere. (& paucis interiectis) Profundiores vero difficultioresque partes occurrentium questionum, quas latius pertractarunt, qui hæreticis resisterunt, sicut non audemus contemere, ita non necesse habemus astruere; quia ad constendum gratiam Dei, cuius operi ac dignationi nihil penitus subtrahendum est satis sufficere credimus, quidquid secundum prædictas regulas, Apostolica Sedis nos scripta docuerunt; ut prorsus non opinemur catholicum, quod apparuit præfixis sententijs esse contrarium.

Hic solas apposuimus fidei definitiones: summorum verò Pontificum testimonia breuitatis gratiâ omisimus.

§. V.

*Quid Gelasius Papa, quid item Concilium A-
rausicanum 2. contra Pelagianorum &
Semipelagianorum reliquias de-
creuerint.*

Cum igitur his Pontificum Conciliorumque decretis penitus extincta videretur hæresis Pelagiana cum omnibus suis reliquijs; nihilominus ex eius veluti